

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010100
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6916010100.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci odsúdeného H. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 04. júna 2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/29/2016 zo dňa 27.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. S. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 3T/29/2016 zo dňa 27.02.2019 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený H. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 rok z trestného rozkazu sp. zn. 3T/29/2016 zo dňa 21.03.2016 vykoná. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený do zápisnice súdu zo dňa 27.02.2019 sťažnosť, ktorú do rozhodnutia krajského súdu písomne nezdôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Odsúdený H. S. bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/29/2016 zo dňa 21.03.2016 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom mu bol výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Uložením uvedeného trestu súd sledoval, či odsúdený počas pobytu na slobode spôsobom svojho života preukáže, že je schopný žiť riadnym životom. Odsúdenému bola popri treste uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe poškodenej H. J., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom O. XX, okres N. Y., zameškané výživné. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.10.2016. Týmto dňom začala plynúť skúšobná doba, ktorá uplynula dňa 21.04.2018.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

V súvislosti s rozhodovaním o podmienene odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v

priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienične odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienične odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienične odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovел uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplatil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmienične odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Z pripojeného spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia riadne nesplnil súdom uloženú povinnosť zaplatiť zameškané výživné k rukám poškodenej H. J.. Celkový dlh na zameškanom výživnom pre ich dve maloleté deti bol za obdobie od 17.06.2011 do 12.02.2016 vyčíslený na 2 996,42 eur. Odsúdený bol v skúšanom období dvakrát priestupkovo postihnutý, keď sa dopustil priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vedením technicky nespôsobilého vozidla a porušením zákazu vjazdu všetkých motorových vozidiel.

Dokazovaním vykonaným na verejných zasadnutiach okresného súdu dňa 12.12.2018, 30.01.2019 a 27.02.2019 samosudkyňa ustálila skutkový stav, podľa ktorého odsúdený uhradil na zameškané výživné tri menšie čiastky v celkovej sume 166,84 eur (č.l. 105). K plneniu jeho súdom uloženej povinnosti bola vypočítaná poškodenej, ktorá uviedla, že odsúdený jej na výživu detí neprispieva, pričom potvrdila, že v decembri 2018 obdržala na zameškané výživné platbu od odsúdeného v sume 100,- eur a v januári 2019 v sume 700,- eur. Vzhľadom k tomu, že odsúdený prejavil vôľu zostávajúci dlh uhradiť, súd mu poskytol dodatočnú lehotu do 27.02.2019, v ktorej poškodenej uhradil sumu 70,- eur. Okrem skúmania súdom uloženej povinnosti, ktorá bola odsúdenému uložená pod hrozbou možného výkonu trestu odňatia slobody, je potrebné zdôrazniť, že podmienične odložený trest nebol u odsúdeného dostatočným motivujúcim faktorom pre zmenu doterajšieho prístupu k plneniu si rodičovských povinností. Odsúdený podľa vlastného vyjadrenia naďalej neplatí bežné výživné, pričom poškodenej neuhradil ani žiadnu ďalšiu sumu na zameškané výživné.

V nadväznosti na uvedené skutočnosti senát krajského súdu dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné a správne, pretože v posudzovanom prípade je zrejmé, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia nevedol riadny život. Namiesto toho, aby sa v určenej skúšobnej dobe správal v súlade so spoločenskými normami, neprestal udržiavať protiprávny stav tým, že si neplnil a naďalej neplní zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom. Uvedený stav, kedy neplní bežné výživné a nesplnil povinnosť zaplatiť zameškané výživné pretrváva aj napriek tomu, že chodí za prácou do Nemecka, odkiaľ má príjem z brigádnickej činnosti. Je potrebné poukázať aj na to, že súdom uložená povinnosť prispievať na výživu svojich dvoch nepľnoletých detí mu bola súdom uložená v minimálnej zákonnej výške, teda vo výške 30 % zo sumy životného minima za každé nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne počnúc dňom 01.06.2015.

Hodnotiac okolnosti nesplnenia súdom uloženej povinnosti krajský súd neuveril tvrdeniu odsúdeného, že dlh na výživnom nesplnil pre opakované zmeny bydliska poškodenej. Sám pred súdom pripustil, že jeho matka udržiava s vnúčatami kontakt a chodí po ne k poškodenej, preto miesto plnenia výživného (k rukám matky) nebolo pre neho neznáme, resp. nezistiteľné. Navyše sa doznal, že výživné neplatí ani na ďalšie dve maloleté deti v Nemecku, kde žijú so svojou matkou.

Odsúdený aj podľa názoru krajského súdu významným spôsobom porušil pravidlá vedenia riadneho života, čo odôvodňuje vyslovenie záveru, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil a premena podmieničného trestu na nepodmieničný trest je v jeho prípade opodstatnená. K uvedenému záveru súd vedú vyššie označené dôvody, preukazujúce že odsúdený si uloženú povinnosť nesplnil riadne a včas. Odsúdený svojím postojom a aktívnym prístupom počas plynutia skúšobnej doby mohol ovplyvniť, či podmienične

odložený trest odňatia slobody bude napokon vykonaný, alebo dôjde po uplynutí skúšobnej doby k zahladeniu odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na takto zistený skutkový stav okresný súd správne rozhodol, keď odsúdenému nariadil vykonať podmiennečne odložený trest vo výmere 1 rok. Nepochybil, keď ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného H. S. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.